

بازگشت پرستوها

برای یاورانِ هستی

پنجره گشایم و جویایِ جهان شوم
در دلم شورِ پویندگی و در سرم ستایشِ بهار
وَه! همراه نوین آرایشِ گیاه در کشتزار و بوم
همراهِ مخملِ سبزِ مغز پسته ای، آرمیده در آرزوی بار
در نرمایِ دلفروزِ آفتاب
خویشانِ نازنینم سرخوش سررسیده اند بی شتاب
این سینه سپیدانِ سبکبالِ پاکباز
باز خوش نمایند مهربان رمز و راز
نغمه سرایان در پرواز و فرازِ خویش:
گردش هستی نیک بین، رها از دلِ پریش
گاهی پریم دور و گاه بازآییم از سرِ نیاز
لانه سازیم متّفق با شوقِ زایش و عشقِ ناب



Bad Zwesten

سوم اردیبهشت ماه هزار و سیصد و نود و شش